

Foto: Birgit Grönqvist

Sången om Livet

Vi har nyligen firat pingst och firat att den Helige Ande, Hjälparen, blev sänd till jorden. Anden, som Jesus lovade skulle komma och ta sin boning i var och en som tror. Anden, en gåva till den som omvänder sig och tar emot Jesus i sitt hjärta, Apostlagärningarna 2:38.

Guds barns glädje över gemenskapen med sin Frälsare och med Gud sin Skapare har i alla tider tagit sig uttryck i sång och musik. I det här numret berättar Luut Klaver om sin tjänst som organist och körledare i Kristuskyrkan i Helsingfors. Vi får läsa om Taborkören från Ingå, som vill förmedla en bit av himlen med sin sång och på bakpärmen får vi en glimt av lovsången från väckelsen i februari på Asbury university i Wilmore, Kentucky, USA.

Före den metodistiska väckelsen på 1700-talet, var England sådant att landet var moget för en blodig och omstörtande revolution. Men istället kom den metodistiska väckelsen och återupprättade landet. Den andliga revolutionen i England medverkade till att höja folket och dess moraliska standard. Den återinförde det apostoliska mönstret när det gällde ett liv för Gud. Från England spred sig väckelsen till Amerika, där ett universitet småningom byggdes i Wilmore med wesleyansk tradition. Vilka sociala följder den nuvarande väckelsen där får, återstår att utvärdera. Väckelsen har inneburit andlig förnyelse för många.

Det går att sticka speciella kyrkliga sockor. Om detta initiativ kan du läsa på sidan tre. Pastors- och medarbetardagarna som hölls den 18–20 april på Sinappi i Åbo, ger lite information om vad som diskuterades och om kyrkans organisation.

Birgit Grönqvist

Paulus uppmanar: "Låt er i stället uppfyllas av Anden, så att ni talar till varandra med psalmer, hymner och andliga sånger, och sjunger och spelar för Herren i era hjärtan."

Efesierbrevet 5:18–19.

”Musik berör, ger glädje och tröst”

– Musik har alltid varit en viktig del av mitt liv, säger Luut Klaver, organist och körledare i Kristuskyrkan i Helsingfors.

Kyrkan som ligger i stadsdelen Tölö är Finlands svenska metodistkyrkas största kyrkobyggnad. Kyrkan har en orgel som har ungefär 950 pipor.

Luut var bara 12 år, när han spelade sin första gudstjänst hemma i Nederländerna. Nu är han också utbildad musikteoretiker och musikolog.

Foto: Sonja Nygård

Du har ett ovanligt namn. Vem är du?

– Jag är född i Nederländerna, i provinsen Fryslân, berättar Luut, så jag är en fris och mitt modersmål är frisiska. Jag har nu bott längre i Finland än i Nederländerna. Kanske det gör mig åtminstone delvis till en finländare. Jag träffade min fru Kirsi i Nederländerna för länge sen, när hon studerade i Bremen i Tyskland. Vi bor i Vanda. Vi har fyra barn av vilka de två äldsta inte längre bor hos oss. På vardagarna delar jag ut posten. Jag gillar att läsa, jag gillar också att skriva. Ibland skriver jag musik, speciellt för mitt arbete i Kristuskyrkan. Det gäller alltså mest psalmbearbetningar och arrangemang för kör.

Du är organist i Kristuskyrkan i Helsingfors. Vad betyder musiken för dig?

– Musik har alltid varit en viktig och självklar del av mitt liv, svarar Luut. Min far var organist i kyrkan. Jag tyckte det var intressant. Jag gick varje söndag med honom upp till läktaren och när jag var ungefär tolv år spelade jag min första gudstjänst. Sedan dess har jag spelat varje söndag, ofta två gånger, i olika kyrkor. I Nederländerna spelade jag också i en blåsorkester. Jag spelade kornett, en slags trumpet och ledde en ungdomsorkester.

År 1997 började jag i Kristuskyrkan, först bara som organist. Efter ett antal år blev jag även ansvarig för Pro Christo, För Kristus, som har varit en hyfsad vokalensemble i ett tiotal år nu och som jag också sjunger med i. Vi sjunger väldigt olika sorters musik, mest utan ackompanjemang. Sångarna delar också intresset med mig för musik från andra hälften av renässansen, 1500–1600-talen. Vi är lite specialiserade i den musiken, men vi sjunger också annan repertoar.

Att anordna konserter är också en viktig uppgift nuförtiden. Vi har till exempel kunnat öppna kyrkan redan tio år i rad för speciella konserter under Konstens Nat.

– Musik är ytterst en konstform som inte går att sätta ord på, säger Luut. Det är också anledningen till att människor berörs av den, kan få tröst ur den eller glädje. På grund av min utbildning även som musikteoretiker och musikolog är jag ganska rationell i mitt förhållningssätt. Jag lyssnar på ett tekniskt sätt och försöker analysera hur någonting har gjorts, men i slutändan blir jag också rörd. Varje år till exempel, när Kirsi och jag lyssnar på Bachs Matteuspassion på långfredagen, finns det vissa tillfällen då jag plötsligt inte längre kan prata.

Vad betyder sången och musiken i gudstjänsten?

Musik är enligt mig oundgänglig för den religiösa upplevelsen. Det ger gudstjänsten en extra dimension, vilket kan fördjupa den religiösa upplevelsen. Jag försöker skraddarsy vad jag spelar till det specifika innehållet i gudstjänsten, i psalmerna och bibelläsningarna. De olika musikstyckena har ofta också en ömsesidig relation, till exempel att de är skrivna av samma kompositör eller av landsmän eller samtida. Många psalmer har även bearbetats på olika sätt och jag upprepar ibland en psalm vi sjöng i gudstjänsten på det sättet, som preludium eller postludium.

Det är synd att det bara sällan går att sjunga för full hals. Sång är en trevlig kanske till och med terapeutisk aktivitet, som kan framkalla en hel del njutning. Lyssna bara på de tiotusentals män och kvinnor på Liverpool-stadion, som vid fotbollsmatcher sjunger You Never Walk Alone så högt de kan, oberoende av sångförmåga.

Hur kom det sig att du blev en kristen?

– Jag har vuxit upp i en religiös familj, säger Luut. I min ungdom var alla mer eller mindre aktiva i kyrkan. Man kan säga att jag alltid har varit en kristen. Min starkaste tro hade jag nog när jag var en tonåring. Efter det visar livet småningom också sina mörka sidor och allting är inte längre så lätt och självklart. Många känner säkert igen det. Men den roll som musiken har i gudstjänsten kan den också ha för livet överhuvudtaget. Bach kallas ibland för den femte evangelisten. Och när man sjunger gregorianska sånger, så har jag märkt, känns det som om man blir renad på insidan.

Intervju: Birgit Grönqvist

Konstens Natt i Helsingfors startade år 1989. Församlingen har varit med sedan 2011, med två års uppehåll 2020 och 2021 under coronapandemi, då Konstens Natt inte ordnades. I år blir det elfte året som församlingen deltar.

Orgeln är från Kangasalas orgelfabrik, Opus 817 (1968). Den har 15 register, två manualer och pedal, mekanisk traktur. Orgelfasaden är delad i två delar på grund av att det fanns en glasmålning av Lennart Segerstråle bakom orgeln.

Stickcaféet i Borgå firade gudstjänst

Söndagen den 16 april medverkade stickcaféets deltagare i gudstjänsten. Man hade under våren stickat "kyrksoror", som deltagarna hade på fötterna! Varje vecka hade deltagarna fått en liten del av mönstret till sockan, med temat "den egna Metodistkyrkan i Borgå". Det var bland annat detaljer från kyrkans interiör, som till exempel från kyrkfönstren. Pastor Susanna Lönnqvist var idégivare och mönsterritare. En liten utställning med för deltagarna viktiga handarbeten hade också ordnats längst bak i kyrksalen. (Foto: Susanna Lönnqvist)

Några rader från Margita Nyströms trevliga dikt, som hon läste i gudstjänsten.

På Brunnsgratan trettiott/där pysslar och stickar vi i vårt anletes svett.

Vi brukar börja med en kaffeskvätt/och får alltid något gott på vår assiette.

*Och är du nedstämd eller trött/möts du av empati och någon som bryr sig om dig
och en sådan sak betyder mycket åtminstone för mig!*

Taborkören:

”Vi vill förmedla en bit av himlen”

I kören sjunger från vänster Katarina Kvarnström, Henna Wilkman, Matti Nieminen, Björn Wallén, Christel Hellsten, Carita Karlsson, Barbro Holmberg, Bodil Hinds och Titti Blomqvist. Foto: Tom Hellsten

Det var inte meningen att det skulle bli en kör, men kantorn Christel Hellsten i Taborkyrkan, som är metodistförsamlingens kyrka vid Ingå station, hade en vision. Hon ville att det skulle hållas en påsknattsmässa och då behövdes det lite sång. Detta hände för 26 år sedan.

– Vi hade hört om två sjungande systrar i Täkter och ringde upp dem, berättar Christel. De här två kände sedan ytterligare en god sångare och här var vår lilla påskkör.

Men det var såpass roligt att sjunga tillsammans, så vi kunde inte sluta. Gruppen växte sakta. I nuläget är vi i genomsnitt nio sångare. Vissa sångare har med åren blivit borta och nya har kommit till. Så har vi fortsatt. Vi har under åren sjungit både klassisk musik, visor och gospel. Vi har gjort körresor till Stockholm och till Tallinn. Vi har också gjort en Österbotten-turné och sjungit i olika församlingar.

Mest sjunger vi förstås i Taborkyrkan, vi är ju församlingens kör. Vi satsar särskilt på de större kyrkliga helgerna som advent, jul och påsk, men vi sjunger också vid vanliga gudstjänster. Ofta har vi haft glädjen att också ha instrumentalister med i våra projekt. Vi fungerar som en projektkör. Man förbinder sig till det som är möjligt.

– Gud, vår skapare, finns i musiken, säger Christel. Därför händer det något särskilt när man sjunger tillsammans. Känslor kanaliseras och det uppstår en speciell gemenskap. Man går till en körövning, litet trött en mörk höstkväll och kommer hem gladare, lättare och med ny energi.

För mig känns kören som en mini-församling i ”den större församlingen”. De flesta av sångarna har följts åt i många år och blivit goda vänner. Vi har upplevt både glädje och sorg tillsammans, bett för varandra och delat varandras bördor och glädjeämnen. Sångarna har villigt ställt upp både vid kyrktalkon och serveringar. Visst kan det blåsa ibland under övningarna, som det ofta gör då känslor frigörs, men det får det göra.

– Jag hoppas och ber att församlingen och kören kunde återspegla en liten bit av himlen här på jorden med Gudsnärvaro, gemenskap, harmoni, ljus och glädje, säger Christel.

Text: Christel Hellsten/Birgit Grönqvist

Pastors- och medarbetardagarna på Sinappi i Åbo

Kyrkans kabinett samlat på Sinappi. Foto: Bengt Lindblad

Dagarna hölls den 18–20 april i vackert vårväder och i en god gemenskap. Stefan Forsbäck skötte en stor del av undervisningen, då den vidtalade talaren fick förhinder.

Vad är en lärjunge? Hur gör man lärjungar? Hur prioriterar jag? Var några rubriker. Biskopen talade om sexualiteten och kyrkans situation. Man tyckte att smågruppsamtalen var givande och intressanta.

Kabinettet inom Finlands svenska metodistkyrka består av biskop Christian Alsted, distriktsföreståndare Camilla Klockars och distriktsföreståndare Leif-Göte Björklund. Ibland hålls gemensamt kabinettmöte även med den finskspråkiga årskonferensen i Finland. Då deltar även Soile Kasi, som är distriktsföreståndare för Finlands finska metodistkyrka.

Kabinettet fungerar parallellt med, och tillsammans med, metodistkyrkans kyrkostyrelse som ett slags "regering" för vårt kyrkosamfund. Det råder dock en klar arbetsfördelning mellan kyrkostyrelsen och kabinettet, på så vis att kabinettet har hand om den omedelbara kontakten med pastorerna och till exempel utnämningsfrågor samt sköter den övergripande församlingstillsynen.

Text: Leif-Göte Björklund/Birgit Grönqvist

Ukrainska grupper i Vasa

Vasa metodistförsamling har varje lördag en ungdomssamling för tjugo ukrainska ungdomar och en från Ecuador. Apostlagärningarna 2:42 är grunden för programmet, som består av undervisning, gemenskap med mat och bön.

Församlingen har också två söndagsskolor. I den svenska gruppen finns sex barn och i den ukrainska gruppen sju barn. Man har också fyra ukrainska lärare.

Hopp trots allt?

Enligt en rapport från UMC (United Methodist Church) i april fortsätter man oförtrutet med hjälparbetet i Ukraina och grannländerna. Grannstaternas möjligheter att understödja arbetet minskar dock i takt med inflationen och ekonomiska kriser. Men ändå; även om vägen ännu kan vara lång och fylld av utmaningar, finns det alltid en glimt av hopp, vilket man anade under många internationella och flerspråkiga påskgudstjänster. Ett hopp som gör att människor kan lita på Gud bortom det skönjbaras horisont. April 2023/UMC /Urs Schweizer/Stina Blomberg

Vad hörs?

Helsingfors

Den stora rörsaneringen i kyrkans fastighet pågick i cirka sex månader med A-trappans lägenheter, från första till och med femte våningen och i källaren. Våningarna sex och sju var nästan helt gjorda tidigare. Renoveringen blev färdig i april och kostade två miljoner euro. Lägenheterna i B-trappan och i kyrkan renoveras om cirka fem år. Sedan mars ifjol bor en ukrainsk familj i en av lägenheterna.

Grankulla

Den 30 april meddelade församlingen att korset på kyrktornet är tillbaka och att det nu sitter fast ordentligt. Korset hade börjat att luta och många oroliga grannar meddelade att det kanske kommer att falla ner. Man tog ner korset och det var borta i ett år. Då kontaktade man församlingen och undrade när korset kommer tillbaka. Men nu är det alltså stadigt på plats igen.

Jakobstad

I juni–juli har man sommarsamlingar i olika hem med knytkalas, en enklare gudstjänst, sång och vittnesbörd. Det är mer fokus på gemenskapen och att lära känna varandra. I fjol kom församlingsarbetare Suné Holm med familj till Finland och församlingen. Det råkade sig så, att när de första gången besökte kyrkan var det sista gången som församlingens lovsångsledare ledde sången. Nu leder Suné och hennes man lovsången.

Ekenäs

Församlingen har varit utan pastor en tid och anlitar gästpredikanter. Varje månad är det gudstjänst-söndag, bibelsöndag, bönesöndag och en ledig söndag. Man har hjälp av olika musiker. Emellanåt besöker man andra församlingar. Bibelsöndagarna hålls av Kaj Dannbom. I januari och april hade man besök av Henry Holmberg från Sverige. Frikyrkorna samlas till lördagsbön som cirkulerar i församlingarna och två gånger per termin samlas man till Raseborgsbönen. I januari hålls en allkristen bönedag där också lutherska och ortodoxa kyrkan är med. Frikyrkorna i Raseborg har medarbetarträffar en gång i månaden med Guds ord, bön och gemenskap. Församlingen ber om en pastor.

Metodister i Sverige

Lördagen den 3 juni håller man årsmöte via Zoom. Det har man gjort sedan coronan och man tycker att det har fungerat bra. Deltagarna slipper långa resor när de bor utspridda. Man har planerat Inspirationshelgen på Framnäs den 18–20 augusti. Gruppen i Sandviken har startats upp igen, sedan Sahlins flyttade tillbaka till Sandviken förra året. Man träffas ungefär varannan vecka till bibelläsning och bön.

Kalendern

Frikyrklig samverkan ordnar två heldagskurser klockan 9–16 om kriskunskap, det vill säga hur man skapar säkerhet och trygga miljöer, och hur man reagerar vid olika typer av kriser. Kurserna hålls i Vasa lördag 23 september och i Helsingfors onsdag 27 september för församlingsanställda och övriga intresserade. Undervisare är finska pingstpastorn Helena Korhonen, som har stor erfarenhet i ämnet. Tolkning till svenska. Materialet "Trygga tillsammans" och en broschyr är på kommande.

Aktuellt

Ekumeniska rådet i Finland är med i Bra sagt-projektet, som vill främja en bra samtalskultur med respekt för varandra. "Vad ni vill att folk skall göra mot er, det skall ni göra mot dem," är den gyllene regeln i Matteus evangelium, kapitel 7:12.

Enligt en undersökning som Svenska Bibelsällskapet har låtit göra framkom det att man just nu läser mycket lite Bibeln i frikyrkorna.

Religionsfrihetslagen i Finland fyller i år 100 år. Många länder har ännu inte religionsfrihet.

Metodistkyrkans barnhem Home of Hope i Zimbabwe har fått solpaneler kopplade till brunnen. Nu kan man fortsätta bevattningen trots elavbrott.

I Sverige väntar man på att boken "Metodistkyrkan i Sverige 144 år" (1868–2012) skall komma ut. Boksläppet är planerat till den 20 augusti på Framnäs i samband med Inspirationshelgen. Huvudredaktör har varit Nils-Gustav Sahlin och medredaktör har varit Ralph Engstrand. Boken är på cirka 300 sidor och kostar 150 kronor. Till Finland är priset 15 euro plus porto.

Nytt om namn

Den 31 augusti pensioneras pastor Monica Lundgren från sin tjänst i metodistförsamlingen i Grankulla.

Rättelse

Palmsöndagen inleder Stilla veckan. Påskveckan är veckan efter påsk.

Rutan

Väckelse i USA – lovsång och bön

Asbury university i Wilmore, Kentucky i USA grundades år 1890. Följande år fick det namnet Asbury university efter biskop Francis Asbury, som förde in metodismen till USA. Det är ett oberoende universitet i wesleyansk tradition.

Universitetet har cirka 1800 studerande. Det understöds av flera kristna samfund, men det får inget statligt stöd.

John Wesley var metodismens ledargestalt i den andliga väckelsen i England på 1700-talet.

Den 8 februari i år utbröt en väckelse vid Asbury university i Wilmore. Studenterna hade sin vanliga morgongudstjänst i kapellet och i stället för att gå tillbaka till föreläsningarna, stannade man kvar för att lovsjunga och be. Detta fortsatte i timmar och dagar och många strömmade till platsen för att delta. Väckelsen spreds över sociala medier, som till exempel Tiktok, med miljontals klickar.

Liknande väckelser startade vid andra universitet i grannstaterna. Ungdomar kom också resande från andra länder, till och med ända från Singapore. Lovsången, bönerna och förbönerna fortsatte ända till den 24 februari, då man var tvungen att avbryta. Man beräknar att cirka 50 000–70 000 människor, främst ur generation Z uppvuxna efter millenniumskiftet, besökte den lilla staden Wilmore med cirka 6 000 invånare och läget blev därför i längden ohållbart.

Under 1900-talet har det vid Asbury ett flertal gånger utbrutit väckelser, som pågått flera dagar eller veckor. Föregående väckelse uppstod år 2006. Mönstret har varit detsamma. Man har stannat kvar efter en vanlig gudstjänst eller morgonsamling för att fortsätta lovsjunga och be och upplevt en speciell atmosfär av Andens närvaro.

En pensionerad lärare som också upplevt väckelsen vid Asbury år 1970 då han var studerande, beskriver stämningen som lugn, djup och emellanåt ganska stilla. Väckelserna har inneburit andlig pånyttfödelse för många studenter och andra, som kommit i kontakt med den.

Text: Stina Blomberg. Källa: Internet och Wikipedia

KUSTBANDET Årgång 3 Grundad i mars 2021

En tidskrift för kristen gemenskap och lärjungaskap.

Utgivare och ansvarig redaktör: Birgit Grönqvist, e-post: birgit.gronqvist@metodistkyrkan.fi
Layout och tekniskt stöd: Camilla Stjernvall

Metodistkyrkan finns på webben på www.metodistkyrkan.fi och hittas på Facebook på Metodistkyrkan i Finland.

Nästa nummer utkommer i slutet av september 2023. Materialet bör vara inlämnat senast den 25 augusti.